

Zpíjželská ročenka

léto 2006

OBSAH

Úvod

Školní hymna a zástava

Naše kolej

Učitelský sbor a zaměstnanci

Co otřásalo hradem

Partnerské koleje

Zmijozelská dílka

Úvod

Vážení a milí čtenáři,

právě v rukou držíte první vydání Zmijozelské ročenky.

Tento spis vznikl společným úsilím celé slovnaté zelené koleje, které mám tu čest být ředitelem.

Smyslem této ročenky je přiblížit život na Bradavické Škole Čar a Magie z pohledu zelené koleje a zelených studentů.

Čtenáři se zde pootevřou dvířka do naší koleje, budou mu představeni všichni Zmijozelští studenti, kteří se během školního léta 2006 zapsaly do povědomí koleje i širší veřejnosti svým konáním.

Uvidíme zde všechny klíčové okamžiky které se toho roku udály a jejich výklad z pohledu zelené koleje.

Ročenka byla původně psána v rámci školní soutěže, nicméně svým rozsahem, zpracováním, hloubkou a celkovým poselstvím vytvořeným společným úsilím, dalece převyšuje původní rámec a své trvalé místo nalezne v knihovnách a srdcích všech příznivců Zmijozelu a celé Bradavické školy.

*S přáním zeleně strávené četby,
za celý autorský tým a celou Zmijozelskou kolej,*

Nekro The Gravedigger

I já Tě vítám milý čtenáři.

Jakožto primuska z doby, na kterou vzpomíná tato ročenka, bych Tě ráda uvítala v našem zeleném díle. Čti bystře až do samého závěru, abys viděl, jak úctyhodně si Salazarova kolej počínala.

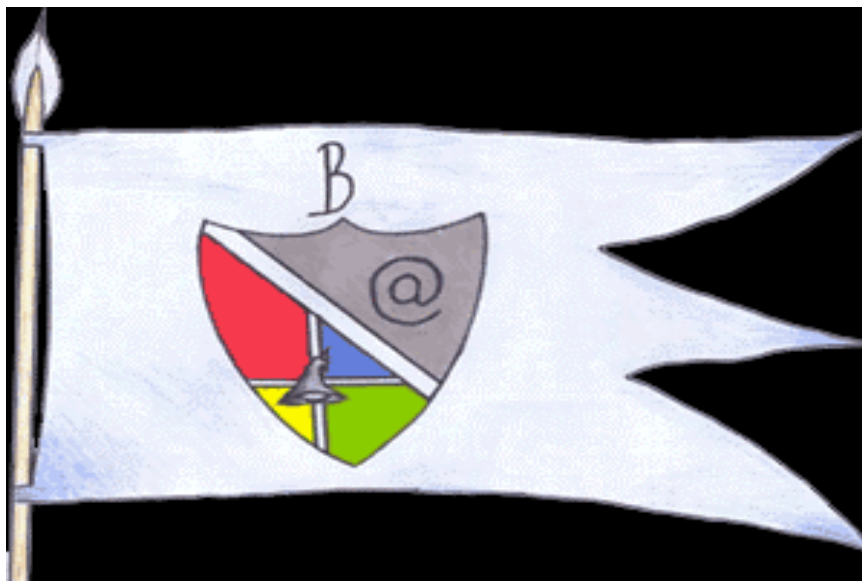
Následující stránky bych chtěla věnovat našemu velkému zakladateli a všem jeho pokračovatelům. Také panu řediteli a celému profesorskému sboru, který se tak krásně stará o naše blaho. Ale především všem, kteří prošli naší kolejí, zanechali v ní nerasazatelnou stopu a z jakéhokoliv důvodu nás museli opustit.

!!! VIVAT SLYTHERIN !!!

Merrisa Newman

- 1.2. – 5.2. ... Prázdniny
- 2.2. ... Zahájen Sedmiboj
- 5.2. ... Zahájen zápis do výuky
- 6.2. ... Začátek výuky a nového kola Školního poháru
- 8.2. ... Nové vedení Zmijozelu (Primus – Merrisa Newman; prefekti – Eileen Leenová, Klofa
Fiona Jonesová)
Nový kolejni duch – Morgana Jarwinská
- 17.2. ... Kouzlo kouzel
- 27., 28. 2. ... Karneval
- 26.4.- ... Turnaj Bronzového jezdce
- 2.5. ... Změna vedení koleje (Primus – Eileen Leenová; prefekti – Klofa Fiona Jonesová,
Faltus Petra Catiniová)
- 5.5. ... Slavnostní zahájení Školního famfrpálového mistrovství 06
- 13.5. ... Náš první zápas a to proti Nebelvíru
- 20.5. ... Zápas s Mrzimorem
- 3.6. ... Zápas proti Havraspáru
- 12.6. ... Brány školy se otevírají novým studentům
- 19.6. ... Oslavy výročí založení naší školy
- 20.6. ... Časová smyčka
- 25.6. ... Uzavření bodování
- 26.6. ... Slavnostní ukončení školního roku
Vyhlášení osobnosti Hogwarts, kterou se stal náš ředitel Nekro the Grvedigger

Školní hymna a zástava

Admar Mort - Zmijozel

*Když podzimní slunce mě paprskem pohladí
podá mi svou teplou dlaň.*

*Vím kdo mi ten pozdrav na dálku posílá
obuj si boty vem kufr a vstaň*

*Ref. 1 : Já se vrátím, já se vrátím
chci zase lektvary z poháru pít.
Já se vrátím, já se vrátím
s prefekty ,primusy kouzla si číst*

*Jet znovu vlakem do známého údolí
od jezera nahoru cesta mě svádí.
Kdybych šel tisíc mil nohy mě nebolí
čeká mě smích vůně lesa a mládí.*

*Ref. 2 : Já se vrátím já se vrátím
famfrpál na hřišti pro kolej hrát
Já se vrátím já se vrátím
čeká tu na mě kdo mě má rád*

*U Hagrida maliny pro všechny rostou
první je tvoje ta druhá je má.*

*Pomalů pochopíš tu pravdu prostou
že tohle místo v sobě lásku má.*

Ref. 1 : Já se vrátím, já se vrátím

chci zase lektvary z poháru pít.

*Já se vrátím, já se vrátím
s prefekty ,primusy kouzla si číst*

*Až se mi učení do cesty postaví
sednu si ve třídě a budu psát.
potom se v kolejní místnosti posadím
a budu úlohy na pergamen psát.*

*Ref. 2 : Já se vrátím já se vrátím
famfrpál na hřišti pro kolej hrát
Já se vrátím já se vrátím
čeká tu na mě kdo mě má rád*

*Když slunce podzimní se v letní promění
podám ti svou teplou dlaň.
Vlak nám všem pišťalou na cestu zahvízdá
a tuhle písničku budeme hrát.*

*Ref. 3 : já se vrátím já se vrátím
večer si u ohně na sebe hrát.
já se vrátím já se vrátím
čeká tam na mně kdo mě má rád*

Keď Looben – Zmijozel

Naše kolej

Kolejní ředitel: Nekro the Gravedigger

Primusky: Merrisa Newman a Eileen Leenová

Prefektky: Eileen Leenová, Klofa Fiona Jonesová, Faltus Petra Catiniová

Duch: Morgiana Jarwinská

1.ročník

Admar Mort
Andreas z Warwicku
Bellatrix Nargelest
Besi Medford
Claire Douxová
Hedvika Wiletová
Laura Tortora
Luke James Hayley
Max de Verano
Merilla Áris
Nasuada Neferttini
Penélope de Personne
Sabriel Werewolfová
Samarela von Ždibec
Thea Cheyenne
Zorin Morah

2.ročník

Adanedhel Bloom
Amanda Lembrijová
Angela von Herber
Eeyore Black
Ethel Svatoušková
Faltus Petra Catiniová
Halmar de Kato
Jenny Baudelaire
Ked Looben
Klofa Fiona Jonesová
Marguerita Laux
Merrisa Newman
Paulina Sentis Parker
Tina Láskorádová

3.ročník

Fey van Ries
Katherina Mahrová
Nick Hobbes
Riannon Evansova

4.ročník

Eileen Leenová

Náš úžasný, skvělý a vytuněný kolejní ředitel, **Nekro the Gravedigger**. Dvojnásobný vítěz prestižní soutěže o osobnost Hogwarts. Myslím, že když budu mluvit za všechny tak lepšího kolejního si pro Zmijozel neumím představit. Celá kolej je na něho hrdá a pyšná. Nevěřím, že by jej kdy vyměnila za někoho jiného. Milá školo děkujeme za něho. :-)

Tento školní rok jsem já, Morgana Jarwinská formálně vzato, začala jako studentka druhého ročníku. Z předmětů jsem si zapsala zejména Rozpravy o rozumných bytostech, kteréžto hodiny se mi podařilo i několikrát navštívit. Domácí úkoly jsem, vzhledem ke své vrozené těžké chorobě zvané „chronická lenost“ stihla napsat asi v počtu jednoho a půl, se soutěžemi to bylo obdobné. Zásadní událostí, která, jak doufám, ovlivnila chod celé koleje, byla, ano, jistě si všichni vzpomínáte, moje tragická, ukrutná, drastická a nespravedlivá smrt. :-)) Nejménovaný bazilišek Ferdinand, na příkaz rovněž nejménovaného našeho pana kolejního ředitele, mě sežral a tak jsem se stala kolejním duchem. Z významných událostí uplynulé doby bych ještě připomněla akci v mudlosvětě zvanou Pragocon, na které málem došlo ke spravedlivému ubezdušení p. ředitele Gravediggera – jistě by se podařilo, nebýt toho, že byl poněkud o kousínek vyšší než futro kabinky, na které se jej jistý tajný spolek pokusil oběsit. :-))

Čtvrtý ročník

Jmenuji se **Eileen Leenová**, ve školním roce „Léto 2006“ jsem úspěšně dokončila 4. ročník. Svým způsobem jsem i hrdá na to, že jsem byla první zmijozelská studentka, která dokončila 4. ročník. Během tohoto školního roku se přihodilo mnoho věcí, které jistě ovlivnily nás všechny, já jmenuji alespoň ty, které jsou v podvědomí větší části školy. Školní rok začal tradičně jmenováním nového studentského vedení. Byla společně s Klofou Fionou Jonesovou a Merrisou Newman jmenovaná do vedení zmijozelské koleje. Dostala jsem stříbrný odznak prefektky, který mi vydržel až do 2. května, kdy jsem vystřídala Merrisu ve funkci primusky. Z této krátké rekapitulace asi vyvodíte, že jsem se docela angažovala co se týče vedení koleje. Ovšemže jsem měla a mám kromě blaha koleje i jiné zájmy. Netřeba dlouze představovat můj velký zájem o galeony, galeony a galeony. Sbíráni, leštění a obdivování krásných zlatých galeonů je moje hobby, pro které má málokdo pochopení, přesto se ho nevzdám :) Jestliže tvrdíte, že jste se toho o mně stále moc nedozvěděli, povím vám další zajímavosti. Během roku se mnou žije můj výr kokrhatý, jenž se jmenuje Salem (našlo se pár lidí, kteří ho překřtili na Saláma, neopovažujte se), velmi inteligentní druh neidentifikovatelného organismu. Čeká – li někdo, že mezi mé zájmy patří strašení prvňáků

nebo tunelování Gringottových, zklamu ho. Já, neuvěřitelně milý a obětavý člověk, toho nejsem schopna. Přinejhorším se občas dala použít věta: „Chytrému napověz, blběho kopej.“ Hanibalovo jezero si drželo slušnou návštěvnost. Jako správná zástupkyně koleje jsem udržovala vztahy se zástupci ostatních kolejí. Založení letecké společnosti s primuskou Hlavraspáru je jedním z důsledků spojení kolejí na této vysoké úrovni. Abych se nenudila, přibrála jsem si i zaměstnání. Po nějakém období, kdy jsem fungovala jako řadová redaktorka Denního Věštce, jsem se dočkala povýšení na zástupkyni šéfredaktorky. Nelze tvrdit, že jsem neměla co dělat.

Dá se říct, že jsem školním rokem klidně proplula a zakončila ho změnou, která byla tehdy potřeba. Na to, že jsem studentkou Zmijozelu, jsem právem hrdá. Zmijozel je kolej, která je stále pokroková a překvapující, vytrvalá, ctízádobná a hlavně – zelená :) Stačí si připomenou, jak Zmijozel vyhrál historicky první školní pohár poté, co už nad ním ostatní lámali hůl. Bylo to překvapení? Bylo. Byly hezké časy i špatné časy, my jsme společně vše překonali, takže i tento školní rok

Třetí ročník

Jmenuji se **Katherina Mahrová** a je mi 15 let. V Bradavicích jsem již 4. rokem. Zajímám se o OPČM, kouzelné formule a poslední dobou i hodně o psychologii, kterou bych chtěla příští rok začít studovat. Minulý rok jsem se stala Skokanem Roku; v bodování. Byla jsem za tento titul velice ráda a cením si toho. Tento rok ovšem mám problémy a tak v bodování trochu ztrácím, ale věřím, že příští rok se to určitě změní. Mimo školu dělám závodně aerobik a ráda čtu. Jsem velice ráda, že jsem se dostala do Bradavic a že jsem v tak skvělé koleji jako je Zmijozel. Někdo možná říká.. Zmijozel, zmijozel.. To je strašná kolej. Ale já říkám, že Zmijozel je výjimečný a studenti si v něm pomáhají a táhnou za jeden provaz. Pro mě je prostě Zmijozel ta nejzelenější a nejlepší kolej v Bradavicích. #8230;

Je mi skoro 15 a jmenuji se **Nick Hobbes**... Snáším hady všeho druhu a taky trochu i netopýry. Když mi někdo chce udělat radost, stačí když mi koupí ovocný čocky a vychlazenou dýňovou šťávu nebo při studenějších večerech teplý čokoládový šejk. Miluju famfrpál a to hlavně když můžu odpálit potlouk na protihrače. Mohl bych celý hodiny sedět na koštěti a jen tak si poletovat. Nesnáším mouchy a jiný hmyzy a taky koprovku. Moje oblíbené dopravní prostředky kromě koštěte? No tak nohy (většinou ne moje) a modrooký krávy (jako ty zvířata samo..).

Mé jméno je **Riannon Evansová** Co o sobě říct? Že jsem šílená kočka velrybí, co ve volném čase doučuje? :-) Že mě zajímá především historie.. a ráda čtu sci-fi a fantasy. Ale jinak -to že jsem šílená už vážně všichni vědí. :-)))

Druhý ročník

Zdravím, jmenuji se **Amanda Lembrijová**. Tento rok, jsem v 2. ročníku, který jsem si musela zopakovat. Máte pravdu, není se čím chlubit, naopak, ale díky této nepřijemnosti jsem se rozhodla být lepší. To vše ovšem mělo velmi kladný účinek. Zvýšila se má aktivita a to oproti minulému ročníku o dost. Snažila jsem se být co nejvíc zelená a svou zeleností oslepit všechnu havěť; totiž všechny ostatní z koleji a to následně: V první řadě jsem začala děsně sbírat body. Nepatřím mezi lidi, co rádi dělají úkoly, proto jsem měla jeden předmět, ale spoustu seminářů a soutěží a i s tím jsem se dostala s rezervami do toptenu koleje. Nejlepší na tom bylo to, že mě to děsně bavilo-mluvím hlavně o předbílání nebelviráků-to bylo moje :D. Dále jsem se začala aktivně zapojovat do kolejni tvorby, myslím tím především diskuze apod.). A co že mě na Hogwarts tak drží, ba dokonce přitahuje (mimo profesorů :D)? Je to především má rodina, můj Zmijozel, mé vše :).

Ahoj, jmenuji se **Angela von Herber**. Jsem zdánlivě tichá čarodějka s věčně naštvaným obličejem, což může vést k mylné představě, že nemám ráda společnost. Moje oblíbené barvy jsou červená a černá a samozřejmě taky barvy Zmijozelu. Nejsem ten typ, co si libuje v kouzelnických soubojích, ale moc ráda posílám kletby ze zálohy...

Jmenuji se **Eeyore Black** a Hogwarts navštěvuji již 3. rokem. V minulém školním roce, tedy ve 2. ročníku, jsem absolvovala tři předměty; Kouzelnickou angličtinu pro pokročilé I., Drobnohled I. a Kouzelnický zeměpis II.; všechny s vynikajícím prospěchem. Mezi mé záliby patří čtení, hudba, filmy, mám ráda legraci, smích, přírodu a zvířata, zejména svého sýčka Ephraima, kterého jsem si pořídila právě ve 2. ročníku, kdy mi po dlouhé nemoci zemřela má první sova. Byla již poněkud postarší. Myslím, že v bodování jsem na tom ve 2. ročníku nebyla až tak špatně; úkoly jsem plnila svědomitě (i když někdy až po termínu, přiznávám) a pokud mi vybyl volný čas, velice ráda jsem se účastnila různých soutěží, zejména týkajících se poezie

Ethel Svatoušková se nemohla podílet na tvorbě ročenky, a proto uvádíme poslední slova před jejím odchodem z hradu :

Nevím jak začít...

No prostě, mám vás všechny moc ráda ... a tohle se mi opravdu dost špatně říká. Nějaký ten měsíc se tu spolu nevidíme, jedu na studijní pobyt do Kruvalu a plánovaný návrat je v červnu. Kdyby se mi tam náhodou až moc zalíbilo, je možný že už tam zůstanu napořád. Určitě se ale uvidíme na srazech.

Jak už jsem řekla, mám vás moc ráda a děkuju vám za krásnej rok, který jsem tu s váma mohla strávit.

Mějte se tu zeleně ;-)

Jsem **Faltus Petra Catiniová** a v loňském roce jsem byla teprve druhák :) Zúčastnila jsem se Hogwartské soutěže Sedmiboj, která byla tehdy obrovským trháčkem, kde jsem bohužel skončila někde na třetí příčce bodování odspodu :D Navštěvovala jsem 4 předměty (všechny jsem prošla s "vynikající"), z nichž mě nejvíce zajímal předmět - Upíři, jak je neznáte a Přírodní magie :) Stačila jsem posbírat a absolvovat 19 seminářů... Do konce jsem se stala prefektkou a následně pak primuskou, ale pak jsem se vzdala této funkce a jsem opět jednou z mnoha "obyčejných" zelených. Vvat Slytherin! :o)

Mé jméno je Baudelaire, **Jenny Baudelaire**. Jsem děsná závislačka, každou chvíli na něčem jiném. Naštěstí se mě stále drží jedna dlouhodobější závislost, na této škole ;-). Jsem zapálená famfrpálová hráčka, jednou jsem dokonce chytila Zlatonku (heč). Nejsem nijak promudlovsky založená, ale určité sféry jejich zájmu obdivuju. Kromě zdejší magie mě totiž dostává kouzlo mudlovského divadla a filmu.

Ahojky. Mé jméno je **Keda Looben**, tento rok jsem byla druháčkem, a pěkně si to užívala. Největší přerod a to doslova a do písmene, jsem zažila v květnu, když jsem se jednou ráno vzbudila a místo kľuka byla holka. To teda bylo něco. A od té doby jsem si života jen užívala. Nákupy v příčné a šachy v Prasinkách. Myslím, že jsem zvědavá a mám talent, teda jak na co. Taky mi doma říkají, že mám potenciál, tak si to musím potento, po zjístit. A to je asi vše o mě.

Marguerita Laux, V minulém roce jsem zjistila, že jsem kojot. Divné však bylo, že jsem stále a stále byla zelená. Zelený kojot. Rozhodla se mě jedna holčina vyléčit a udělala ze mě slona. Ne však ledajakého slona, ale sloní prdelku -> (_ ' _) a sama ta dívčina se stala hlavičkou => *L*. Minulý rok přinesl hodně změn v mém životě, ale nejvíc minulý rok přispěl ke změně mé podoby do podoby slona;)

Jemnuji se **Merrisa Newman** a tento školní rok pro mě byl už třetím na naší škole. Dokonce jsem během tohoto období byla primuskou, což pro mne byla ohromná čest. Mým největším koníčkem, pokud nepočítám naprosto nevinné škádlení Nehelvítských studentů, je famfrpál. Nebojím se tvrdit, že patřím mezi nejlepší odrážedce na hradě. Loni jsem chodila na Fortunaci a Šedou magii. Taky jsem si prošla několik seminářů, teda pokud se mi podařilo včas urvat nějaké to místečko.

Paulina Sentis-Parker

Má vznešená ručka se neráčí napsat nic o svém jistě ještě vznešenějším rodě a nechává se zahalit pod roušku anonymity, temného skřepení, černé, zelené a stříbrné barvy.

Jsem taková normální holka, **Tina Láskorádová** ... tedy vlastně nejsem, nejsem tedy nic, ale přesto něco, co bych raději nerozebírala. Starší studenti jistě pamatují, jak jsem nenápadně připlula k Zmijozelákům a přes mírně nesmělé začátky to nakonec dotáhla tam kde jsem s trvajícím přesvědčením ve zmijozelské hodnoty. Přesto bych však ráda podotkla známou pravdu, že všechno není nikdo, natožpak já nebo vy, takže vězte, že jsem to já stále stejná i jiná, klidná i bouřlivá, zkrátka celá má osobnost jasně a nezkrýšená se všemi klady i záporů lidskosti.

První ročník

Mé jméno je **Admar Octavius Mort**. To, kolik mi je, je pro Vás krajně nedůležité a klidně bych mohl vyslovit lež, která by pro mne a konečkonců i pro vás vůbec neměla smysl. Mám velice rád filosofii, básnění o vesmíru prózou. Ta mi povoluje dostávat se do fantastických světů-něco mezi špinavou a šedou realitou a krásnou a teplou fantazií. Jak už jste mohli vidět v předchozích větách, jsem...jak to správně vyjádřit...totální magor. Pološílený, duševně nevyrovnaný magor, který je vlastně velkou dírou ve společnosti.

Jinak je v mé oblíbenosti krocení žraloků, sépií, křakatic, učitelek a podobné havěti...

Andreas z Warwicku Narodil jsem se svým britským rodičům v Praze, kde jsme pár let žili. Poté jsme se přestěhovali na naše sídlo ve Warwicku, kde teď žijeme. Máma je čistokrevná čarodějka, táta mudla. Máma chodila do Zmijozelu, táta logicky nikam. Rád zkoumám svět mudlů, hraju famfrpál (ale koště jsem si nechal doma, protože prváci za kolejni tým nehrajou:-). Na tuto školu jsem se velmi těšil a připadá mi coool. Zajímám se celkem o všechno, z hudby rad poslouchám pop a rock a jako ty občas vážnou hudbu. Táta podniká ve světě mudlů a tak se často dostanu do styku s jejich vynálezy. Docela mě zaujaly počítače. Kromě toho, že rád hraju famfrpál, také rád plavu a ve volném čase se občas věnuji lektvarům. Nastoupil jsem do naší školy v zimě 2005. Nyní jsem studentem 2. ročníku a kvůli nedostatku času se v současnosti nacházím v mrazáku. V loňském šk. roce se mi studium na naší škole velice líbilo, a pokud se to tak dá říci, dosahoval jsem velice dobrých studijních výsledků. Škola mi připadá jako velice dobrý nápad a má ji velmi rád.

Jsem osmnáctiletá čarodějka pocházející z velkého a slavného rodu Blacků. Mé jméno je **Bellatrix Nargelest**. Mám dvě vlastní sestry a to Andromedu a Narcissu a pak dva částečně vlastní sourozence a to Betelgeuse a Rigela. V prváku jsem studovala jen lektvary, v těch pokračuji nadále. Bydlím se svou rodinou na kouzelnické Příčné ulici v naší krásné rezidenci, žijí tu s námi i naše morčata a kočka a vlastně taky pár pavouků, much a komárů. (teda ty tu přežívají jen sezóně:)) Velice ráda sleduji famfrpál a zkouším nová kouzla, nebo vymyslím záladné lektvary. Těž ráda čtu knížky velice mě baví smutné a nešťastné příběhy.. I hudba patří k mým zájmům, ráda ji poslouchám a jen tak mimochodem zpívám s mudli v jednom sboru, ale je to tak trochu tajné, protože má rodina má na mudli přímo averzi, i já nemůžu říct, že by mi mudlové byli po chuti.

Moje jméno je **Claire Douxová** a jsem ze 2 ročníku. Studuju astronomii, která mě hodně zajímá. Nejráději na světě mám zvířata hlavně hady, asi proto jsem chtěla do Zmijozelu. Mám taky ráda knihy o Harrym Potterovi a vše kolem Harryho Pottera. Na škole se mi moc líbí, protože si mohu vyzkoušet různá kouzla, která mimo školu dělat nesmím, protože jsem na to podle Ministerstva kouzel ještě moc malá.

Jsem **Luke James Hayley** Tímto rokem jsem se na škole octl poprvé, proto začátky byly pro mě nejtěžší. Nejprve jsem se musel trochu rozkoukat a rozběhat všechno tak, aby to fungovalo, jak má. Byl jsem zařazen do Zmijozelu, což mě velmi potěšilo, protože by rodina asi nebyla ráda, kdyby se v rodě Hayleyů stala výjimka. Byl jsem odhodlaný ukázat vše, co zvládnou. Do učení jsem se zrovna moc nevrhl, neměl jsem moc peněz a musel jsem si vystačit s dvěma předměty. Snažil jsem se spíše dostat do kolektivu a udělat si kolem řadu přátel. Velice mě překvapilo jejich vlídné chování, nebyl jsem na to moc zvyklý. Dá se říci, že o té doby, co jsem se sem dostal, se můj život velmi změnil:).

Nuže, co bych o sobě měl napsat? Podle mě nejsem nijak zvláštní postava na téhle škole, člověk jako každý druhý. Ani nejsem v ničem nej, jsem prostě Max, **Max de Verano** ☺. Ale doufám, že jsem aspoň něco málo pro ten náš Zmijok udělal. Škola a i naše celá koleje totiž pro mě znamená opravdu mnoho. A jsem schopný pro ni udělat cokoli, i když se to někdy někomu nemusí zdát ;). Holt, na všechny občas přijde období, kdy začnou přemýšlet o tom, co udělali, o co se zasloužili, co zvorali a na čem by měli zapracovat ;). Nikdo není neomylný. A držte se! Do konce ani my, zmijozelští ne ;)

Jsem **Merrila Áris** a když jsem se na tuto školu dostala byla jsem přímo u vytržení. Můj dosavadní život se úplně změnil. Kamarádi mudlové sice nic nepoznali, ale já jsem se každý den těšila jen na to že zase tady potkám kouzelné kamarády, že si prolustuju soutěže, udělám domácí úkoly. Byla jsem strašně ctižádostivá a měla jsem vztek, že nováčci dostávají jen 3 galeony na všechno. Proto jsem se musela přihlásit jenom na 2 předměty;=) Egyptologie a lektvary. Egyptologie, protože mně strašně zajímá starověký Egypt, pyramidy, faraoni a lektvary? Protože se mi zdálo strašně vzrušující namíchat třeba lásky. Pomaličku jsem se tu aklimatizovala a našla kamarády, kterých si strašně cením. Človíčky kteří mají stejné koníčky, názory. Nejvíce si asi rozumím s nejmilejším zelenářkami Penelope, Tinou .a Emily . Jsou to má zelená sluníčka a nikdy na ně nechci zapomenout. Neumím si představit život bez Hogwarts.=)

Jmenuji se **Penélope de Personne**. Minulý rok jsem chodila do 1. ročníku, protože jsem opakovala. Studovala sem Bonzologii :), ta se mi moc líbila. Na Hogu se mi hrozně líbilo, ale štvali mě soutěže, páč tam bylo hlavně "napište báseň...povídku..." a to mi vůbec nejde. Vlastně mi vůbec sloh nejde. Kamarády jsem tam měla, ale pak jsem se nechala zmrazit. Zmijozel jsem měla a mám ráda, je to přeci má kolej.

Zorin Morah

Jsem náladový človíček, Myslím že dokážu lézt na nervy, ale ne vždycky. Mám poměrně slušný smysl pro humor. Rád hraji jak stolní, tak pohybové, tak počítačové hry. Rád čtu, hraji DrD(Dračí Doupe) a spoustu jiných věcí. Myslím že jsem i kamarádský.

Učili nás a pečovali o naše blaho

Abaddon Sammael Gorgo - odpočinek
Amon Rawen travt – Elementálové
Angela Grey-Slytherin - suplovala Přírodní magii
Anseilola Jasmis Rawenclaw - Studium mudlů
Carwin Malin Velien - Démonologie
Consuela Zirkon - Dějiny čar a kouzel
Elle Sutherland - Létání na koštěti
Epans McBroom – Astronomie
Gipsy Kring von Marilet - Lektvary
Judith Eleanor Pixie - Drobnohled
Letita te Tiba - Kouzelnická tvořivost, Fortunace
Melisa de Salvander - Teorii Famfrpálu
Midar Kílahim Esperanto
Modesty Blaissová - Vývoj život
Nekro The Gravedigger - Rozpravy o kouzelných bytostech, Studium mudlu II
Nimrandir Elénere - ředitel, Lektvary
Raven Maris Gravediggerová – Bylinkářství, Péče o kouzelné tvory, Bbylinkářství ohrožené druhy
Ross Winfield - Egyptologie, Kouzelné formule
Sandrik Vrizas - Kouzelnický zeměpis: I., II., III.
Sefrenie z Ylary – Péče o blaho naší školy
Serge Renine - Dnešní typografie v počátcích,
Tari Tinuvielová - Symbolika,
Tatokalan Watanqa – Bonzologie, Kouzelnická angličtina, Psychologie
Wirmberg Kring - Šedá magie

Musíme vzpomenout také velké množství seminářů, které vyučovali mnozí profesori, a které jsou mezi studenty i profesory velmi oblíbené. O místa na těchto speciálních hodinách byl tak obrovský zájem, že se zaplnila během pár minutek.

Adrianet le Ros – redaktorka DV
Evženie Vocásková - knihovnice
Gaudi teTiba - zahradník
John Werewolf – pracovník Příčné ulice
Niam i Tirmanog – pracovník Příčné ulice
Romain Fleur de Sante - průvodce Zapovězeným lesem
Ronald Holms Williems -detektiv
Veldrin Midgard – průvodce Zapovězeným lesem

Co otrásl hradem

Bradavický sedmiboj

Sefrenie z Nary - organizátor soutěže,
Letitia te Tiba - supervisor soutěže,

2.2.2006 -

Ještě před začátkem školního roku vyjevil slavný Nekrohmiček jména 12 soutěžících, které vylosoval z 20-ti přihlášených dobrovolníků. Tato dvanáctka statečných měla hájit čest své koleje v boje nesmírně prestižním, leč náročným. Zde jsou jména oněch soutěžících:

bibi střeštěnka
Justýna Anna Loukoská
Lavender dela Sp arey

Elerin Portmenová
Silvia Honorová
Stellar from Rivendell

James Denny Freedom
Jean Dolus
Kai Black

A za kolej naší a nejlepší tito kandidáti:

Faltus Petra Catiniová
Klofa Fiona Jonesová
Paulina Sentis Parker

Všem bylo hned jasné, že nepůjde o žádné šolichání. A hned první úkol to potvrdil. Ono sepsat prozaický útvar na téma Sedm slintajících sardinek, přičemž všechna slova včetně předložek a spojek musela začínat na písmeno S, byl úkol nadmíru složitý. Zde si nejlépe vedla naše soutěžící Paulina Sentis Parker.

V druhém úkolu také zvítězila naše soutěžící, tentokrát Klofa Fiona Jonesová. Úkol byl o to těžší, že bylo třeba zapojit všechny mozkové závity a správné řešení odeslat v co nejkratším čase.

Ve třetím kole bylo úkolem sedmibojářů napsat záznam z famfrpálového utkání. Ve čtvrtém pak popsat nějakou událost, doplněnou ilustracemi. Dále porotci hodnotili povídky na téma Sedm statečných a vědecké pojednání o vzniku, významu atd. slova VUZIBEC. Poslední kolo mohlo mnohé rozhodnout, zde bylo úkolem

17.3.2006 významně stouply šance našich zelených sedmibojářek. Ze soutěže byl totiž vyloučen Jean Dolus (nehelvítský student), který nedodal ani jediný úkol.

Vše bylo nakonec ohodnoceno a sečteno a podtrženo. A jak to všechno dopadlo...

1. místo.....*bibi střeštěnka* (Havraspár)...100 galeonů ... 1200 bodů
2. místo.....*Elerin Portmenová* (Mrzimor)... 10 galeonů... 1100 bodů
3. místo.....*Justýna Anna Loukoská* (Havraspár).....1000 bodů
4. místo..... *Stella from Rivendell* (Mrzimor) 900 bodů
5. místo.....*Silvia Honorová* (Mrzimor)..... 800 bodů
6. místo.....*Klofa Fiona Jonesová* (Zmijozel).....700 bodů
7. místo.....*Paulina Sentis Parker* (Zmijozel)..... 600 bodů
8. Místo.....*Lavender dela Spacey* (Havraspár)..... 500 bodů
9. místo.....*Faltus Petra Catiniová* (Zmijozel).....400 bodů
10. místo.....*James Denny Freedom* (Nebelvír).....300 bodů
11. místo*Kai Black*(Nebelvír)..... 200 bodů

Pokud chcete vidět některá dílka našich studentek, jsou připojena v obrazové části ročenky.

Kouzlo kouzel

(17.02.2006)

Dne 16.02. začalo kouzlo kouzel, snad největší kouzlo, které kdy na Hogwarts bylo použito. Šlo o velmi náročné kouzlo, které zaměstnávalo našeho pana ředitele i některé profesory na maximum. Dne 17.02. byla tato událost oznámena panem ředitelem. Údiv byl tenkrát obrovský a po celém hradě nebylo slyšet nic jiného, než řeči o tomto stěhování. Některí studenti bylo nad věcí a jen se potutelně smálo a vtipkovalo na úkor stěhování. Některí studenti zase byli rádi neboť mohli plnit několik nových soutěží na toto téma. Jedna z nich například byla: *Č#8222;Pohled z okna.Č#8220; Úkolem bylo nakreslit 3 pohledy z okna letícího hradu. Povím vám, tenkrát toho moc vidět nebylo, poněvadž jsme letěli vysoko v mracích tak, aby nás neviděli mudlové. A kam jsme vlastně letěli? To také nevěděl nikdo kromě pana ředitele. Odpovědí bylo: Č#8222;Na jiné místo.Č#8220; Proto byla také soutěž na téma: Č#8222;Kam letíme?Č#8220; To jsme zase měli kreslit, kam asi letíme a jak ta zem bude vypadat.*

Letěli jsme celý víkend+ pondělí- čili od pátku do pondělka do večera a za strašlivých podmínek! Všude po hradě se ozývaly strašné zvuky a každou chvíli se trhala zeď ve Velké síni i na jiných místech v hradu. Ve Velké síni jste mohli být jen na vlastní nebezpečí, protože opravdu tam každou chvíli něco práskalo a padalo a jinde po hradě bylo téměř nemožné se pohybovat, po Příčné ulici a Prasinkách už vůbec, protože ty zůstaly daleko za námi. Studenti byli víceméně odkázáni na kolejní místnosti. Úkoly a soutěže si mohli psát leda tak na papír, ale odevzdat je nemohli, protože tyto sekce byly uzavřené. Naštěstí vedení posunulo odevzdávání úkolů o týden a soutěže do pondělí, kdy jsme měli přiletět. Po přiletu se mnoho věcí uklidnilo, ale je logické, že po takovém náročném přesunu nebudu vše podle starých pravidel. Pár dní trval ještě mírný chaos, ale i ten v průběhu pár dní zmizel společně s rozhovory o slavném stěhování. První dva dny jste se ve škole ještě mohli jakž takž pohybovat, ale za chvíli už to tak nešlo. Pan ředitel prohlásil, že hrad je plný a těžký a nemuseli bychom nikam doletět. Proto vyhlásil hromadné výskoky. První přišli na řadu studenti prvního ročníku, poté se přidali druháci, třetáci a nakonec zbyl jen pan ředitel. Hogwartští obyvatelé naštěstí byli na chvíli ubytováni na chatě Xchat v patře Za okny Bradavic, kde se scházeli všichni Č#8222;vyházeníČ#8220;. V pondělí jste už mohli opět vstoupit na náš hrad. Po přiletu se mnoho věcí uklidnilo, ale je logické, že po takovém náročném přesunu nebudu vše podle starých pravidel. Pár dní trval ještě mírný chaos, ale i ten v průběhu pár dní zmizel společně s rozhovory o slavném stěhování, které se ale bohužel nezdařilo.

Časová smyčka

(20.06.2006)

Vážené osazenstvo hradu.

Díky magické nestabilitě, astrologickému shluku planet a dráze letící mouchy... jsme se ocitli několik dnů zpět v minulosti, přesněji, dnes je 13. června 2006.

Veškeré vaše životy a život školy po tomto datu je bohužel zapomenut a vymazán. Zmizely závěrečné eseje, soutěže, body, peníze, věci, vše co se ve dnech 13. - 20. června stalo. Zmizeli i přihlášení nováčci.

Vedení školy situaci řeší, nicméně vzhledem k tomu, že si nemůže na nic v těchto dnech vzpomenout, to jde jen velice ztěžka.

Z tohoto důvodu jsou veškeré termíny pozastaveny, dokud se nepřijde na to, co dělat.

Zachovejte klid, skoro nic se neděje, vždyť si na to nepamatujeme.

Nimrandír Elénere v.r.

Famfrpál

Kromě školního poháru a sedmiboje se také konal další ročník famfrpálové sezóny. Abych byl upřímný, nedá se říct, že mi byla pro nás nějak moc pozitivní. Pozitivní by to bylo jen v případě, že bychom vyhráli celý pohár, nic takového se však nestalo. Nebylo to tím, že bychom hráli nějak moc špatně, ale dvakrát jsme měli velkou smůlu. Navíc se nebrali moc ohledy na výhru, myslím, že jsme do toho nedali zcela vše. V seznamu kolejšího vybavení zavládl menší zmatek, což také dospělo k velkému mínusu při půjčování pomůcek. Nyní bych přešel k jednotlivému rozpisu všech zápasů. V prvním kole se družstvo zmijozelu utkalo s mrzimorským soupeřem. V tomto zápase byla vidět odhodlanost našeho týmu a nakonec jsme to dovedli až k finálové výhře pro náš tým. S trochou štěstí jsme proto udělali důležitý krok pro získání poháru. To však bylo vše, co jsme předvedli. Druhý zápas se konal proti nebelvíru. Přes den se nám vůbec nevedlo, odpoledne jsme prohrávali už o celých tisících bodů. Byl to nepředstavitelný náskok, avšak večer se nám začalo dařit. Nebelvíráků ubylo, našich naopak přibývalo. Bojovali jsme až do noci, kolem jedné hodiny ranní jsme náskok dotáhli, dokonce zvýšili o přibližně dvě stě bodů. Vypadalo to velmi dobře, ale v tu chvíli přišla ta smůla. Ráno nastoupil nebelvírský chytač a zlatou chytil. Byla to obrovská škoda, po takové velké snaze, když na začátku to vypadalo, že to projedeme, když jsme to dokonce i otočili v náš prospěch. Byla to pro nás opravdu rána. V posledním zápase, zápase proti Havraspáru, jsme si řekli, že to prostě musíme zvládnout. Smůla u nás však zůstala a stalo se to, co nikdo nečekal. Uběhlo asi dvacet minut hry, když jsme vedli 130 – 0. Deset minut jsme v tu chvíli hráli bez jediného gólu, když v tom po 31 minutách se objevila cedulka, že havraspárské družstvo chytilo zlatonku, čímž vyhrálo. Tohle nečekal nikdo, dokonce ani bibi, jenž se o to postarala. Naděje pro nás byly ztraceny tou nejhorší porážkou. Famfrpálový pohár nakonec po finále mezi Nebelvírem a Mrzimorem získalo družstvo červených.

Malá rekapitulace těch, co se zápasů účastnili nejvíce.

Ked Looben – Našemu družstvu velmi pomohla na postu střelce, brankáře i odrážče

Merrisa Newman – Díky svým 100 % na postu odrážče konala skvělé výsledky po boku Jenny Baudelaire

Jenny Baudelaire – 100 % na odrážce a snad nikdo ji nezmizel z mušky. S Merrisou tvořili výbornou sestavu

Max deVerano – Aktivní hráč na postu střelce i odrážče, jeden z toho mála, kteří s námi stáli i v nejhorších chvílích

Luke James Hayley – Hráč, který se staral o post střelce a týmu pomohl mnoha góly

Andreas z Warwicku – Hráč, který skoro nikdy nechyběl jako brankář našeho týmu

Katherina Mahrová – Společně s Andreasem se staral o post brankáře

Eileen Leenová – Měla nejvíce procent na tom nejdůležitějším postu, chytačovi

Tina Láskorádová – S Eileen se rvali o post chytače, polapitele zlatonky

Faltus Petra Catiniová – Před její pálkou se neschoval nikdo a všichni okamžitě letěli k zemi

Marguerita Laux – Její zálibou? Určitě potlouk

Jak to všechno dopadlo?

A jak to vlastně tenhle školní rok dopadlo? Školní pohár vyhrál (bohužel) Mrzimor. Na krásném (jak pro koho...) druhém místě se umístil Havraspár. Nejlepší a nejúžasnější kolej, Zmijozel skončil na třetím místě a poslední byl Nebelvír.

Samozřejmě, konalo se i školní famfrpálové mistrovství. V tomto oboru červení zvítězili a za první místo získali pro svou kolej 1000 bodů. Těsně za nimi skončili žlutí a třetí a čtvrté místo se rozdělilo mezi nás, zelené a modré. V bodovacím žebříčku jsme také moc nezabodovali a tak první tři místa připadli třem studentkám z Havraspáru a Mrzimoru: Ellka Willowa, Ivka Gold a Eponina de Falconis. Poslední zmíněná se také stala nejlepším nováčkem. Zmijozel nakonec přece jen zabodoval a to pomocí **Katheriny Mahrové**, která obdržela ocenění Šplhoun roku. Jak je známo, školou procházel i Hogwatský sedmiboj. Proto bylo nutné vyhlásit vítěze i zde. První a třetí stupínek obsadil Havraspár, který na těchto místech reprezentovaly bibi střeštěnka a Justýna Anna Loukoská, druhá nakonec byla mrzimorská studentka Elerin Portmenová. Když se už slavnost blížila ke konci, přišlo vedení s posledním vyhlášením školního roku. Rozdávaly se ceny kolejních zakladatelů. Cenu Roweny z Havraspáru dostala Ivka Gold, cenu Helgy z Mrzimoru Silvia Honorová, cenu Godřika Nebelvíra Lisa Abbottová a z ceny našeho kolejního zakladatele, Velkého Salazara se může radovat **Merrisa Newman**. Tak nějak takhle skončil další rok a my, zelení, můžeme doufat, že ten příští se pro nás vyvede mnohem lépe.

Vivat Slytherin!

ŠKOLNÍ POHÁR:

1. **MRZIMOR**
2. **Havraspár**
3. **Zmijozel**
4. **Nebelvír**

ŠKOLNÍ FAMFRPÁLOVÉ MISTROVSTVÍ:

1. **Nebelvír**
2. **Mrzimor**
- 3.-4. **Zmijozel, Havraspár**

BODOVÁNÍ:

1. **Ellka Willowa**
2. **Ivka Gold**
3. **Eponina de Falconis**

NOVÁČEK:

Eponina de Falconis

ŠPLHOVN:

Katherina Mahrová

SEDMIBOJ:

1. **bibi střeštěnka**
2. **Elerin Portmenová**
3. **Justýna Anna Loukoská**

Zisky bodů za koleje celkem :

Mrzimor : 2800 bodů

Havraspár : 2700 bodů

Zmijozel : 1700 bodů

Nebelvír : 500 bodů

CENY KOLEJNÍCH ZAKLADATELŮ:

Cena Roweny z Havraspáru : **Ivka Gold**

Cena Helgy z Mrzimoru : **Silvia Honorová**

Cena Godřica z Nebelvíru : **Lisa Abbottová**

Cena Salazara ze Zmijozelu : **Merrisa Newman**

Turnaj Bronzového jezdce

Jakožto první účastnice prvního šachového turnaje na Hog, jsem byla vyzvána z této akce pořádit reportáž. Zájem byl zpočátku obrovský. Každý se chtěl blysknout a trochu zviditelnit, ale ne každý byl ochoten zaplatit registrační poplatek. Někteří zbohatlíci ho dokonce zaplatili, ale nedostavili se ani k odehrání první partie, takže následovalo jejich vyloučení. Naše barvy hájily nejstatečněji slečny Jonesová a Newmanová. Zeptala jsem se jich, který okamžik v turnaji pro ně byl nejtěžší. MN: „Mnoo, asi když jsem hrála s Klofou. Pořád jsem si myslela, jak jsem na tom dobře, ale najednou jsem udělala nějakou hloupost a bylo vybileno.“ KFJ: „Určitě finále, které jsem z časových důvodů vůbec nestíhala.“

Každý s napjetím sledoval, jak tento „souboj mozků“ skončí. Nakonec naše zástupkyně Klofa obsadila skvělé druhé místo. Můžeme jí jenom přát, aby to bylo roků od roků lepší a lepší.

Výjezdní semináře

-V uplynulém roce se pořádalo několik výjezdních seminářů a řeknu-li bezpočet srazů. Tady vám dva z výjezdních seminářů přiblížíme a to ty největší. Snad se vám budou líbit a příští rok se na nich sejdete s námi.

Pragocon

Vášení a milý, o víkendu se nám zde v Praze konala jedna z nejužasnějších akcí celého světa. Abych přiblížila atmosféru, tak dodám že celebritami se to tam jen hemžilo. Navštívili nás například takový kouzelník jako Nekro the Gravedigger se svou chotí Raven Maris Grevediggerovou. Dále je tu velevážený ředitel Nimrandir Élenére, skvělí profesori Evženie Vocásková, Carwin Velen, Tari Tinuviel, a jiní. Za skvělí a vážený zmijozel se zde sešli skutečné špičky Klofa Fiona Jonesová, Merrisa Newman a nebo Ethel Svatoušková. Prostě sami vážení a vznešení kouzelníci. Program pro tyto hosty v prostorách školy na Praze 6 v Dejvicích byl velice pestrý. Na programu byly přednášky na různá témata a dokonce se sem nakonec přijela podívat i jiná kouzelnická škola, takže turnaj našich špiček proti jejich domnělým hvězdám, byl uskutečněn. Jeho výsledky bohužel byly tajné, ale podle informátorských zdrojů ona škola HOCZ s domnělými hvězdami nedopadla příliš dobře. Dokonce jdou vzkazky, že pro příští rok, již s naším milovaným Hogwarts nechťejí nic mít. No jejich škoda nemyslíte? Pro vítěze byla připravena hostina, které se zúčastnila jen společenská smetánka a okruh vítězů. Nakonec vzrostl počet zúčastněných celebrit na 109. Kdo tak, ale skutečně byl a nebyl, to si můžeme pouze domyslet. Někteří magici, totiž cestovali za pomoci přenášedel přímo do prostor školy, takže nebyli ani vidět a o jejich přítomnosti jsou pouze dohady. Tak tedy Letošní Pragocon skončil a nám nezbude nic jiného než se těšit na nový.

Spisky o srazu v Lipníku nad Bečvou 17.-19.3.2006 od nejmenovaného studenta

Zmijozelu...

16.3.2006 Milý deničku, zítra jedu na ten super seminář do Lipníku, doufám, že tam budou nějací Zmijozelští. Naposledy to spíš vypadalo jako sraz rudých. No nic nechám se překvapit, jdu si sbalit.

17.3.2006 Jako deničku, ujel mi bus, taky vlak. To je zase den. Ze zmijozelských tam byl jen koloniál což je bída, ale lanaříme nováčky, to víš nová krev je základ všeho. K obědu byla polívka, nudlová a taky sýr, smažený. Prostě nášup. Sice to nudlové neumí tak dobře jako mi kouzelníci, ale pán se snažil. Taky jsme dneska měli přednášku o kouzelných tvorech, bohužel ti nemůžu napsat co se tam povídalo, bo bych tě pak musel zabít. A to bychom neradi co? Heh nemám hrnek ani pohár což je dost pekló, ale madam Raven je super. Pijí všechno. Jdu si zkusit nějakou mudr hru, asi Osadníky a nebo Carasonu. ještě uvidím. taky pexeso je dost zapeklitý.

18.3.2006 Dneska ráno byla pohoda. Jedna super přednáška. Ne, ne téma tajné podmínky stejné, a tam se mluvilo o kouzelných tvorech, kteří zasahovali do světa mudlů. To bys fakt nevěřil. Teda já jsem na tom stejně. Chlápek v mudr zařízení restauračním z nás nemůže, neboť se tam vždy nahrmeme a je to. Dneska byli super těstovinky. Prostě bašta. Škoda, že nemám sebou skřítka, by šel na výzvědy a pro recept. Madam Tari by sice nesouhlasila, ale co oči nevidí to srdce nebolí. Večer opět rabat nováčků, hledáme a informujeme kde se dá.

19.3.2006 Tak už sedím zase ve vlaku. Koukám, že zápisů není mnoho, ale zážitků je mraky. Hlavně mi jde hlava kolem z některých lidí. Mám v sobě spoustu dojmů a pojmů. Takže si jdu zchrupnout. Doufám jen, že se nevzbudím až na hranicích. No nařídím si zvonkohru, aby mě to vzbudilo. Do Polska jet přece jen nechci. Tak se uvidíme zase doma. Dobrou...

Partnerské koleje

Mezi Zmijozelem a jeho partnerskými kolejemi vždy panovalo a stále ještě panuje (panovat bude) ono jemné barevné jiskření, které je důvěrně známé každému obyvateli hradu. Není náhodou, že Zmijozel a jeho tradiční rival Nebelvír se i přes letošní prázdniny špičkově, co jim síly stačí.

Ve velké síni je vedro k zalknutí, a u stolu naproti sobě sedí dva studenti, jeden je zelený druhý je červený. A o čempak se asi spolu baví?

(No, o počasí tedy rozhodně ne. Vedou spolu mnohem sofistikovanější rozhovor- posuďte sami)

< Zmijozel > na zelenou stejně nemá :-P
< Zmijozel > XD červená je nejlepší ale od konce :-P
< Nebelvír > červená je nejlepší :-P
< Nebelvír > fuj zelená!
< Zmijozel > zelená je ještě lepší, červená = bléé
< Nebelvír > červená je lepší :-P
< Zmijozel > zelená XD
< Nebelvír > červená

...

Jistě, toto špičkování (ne)bývá (ne)přátelské a obvykle si z něj žádá ze zúčastněných stran neodnese monokla. Podotýkám, obvykle...

Vždycky se najde nějaký dobrák, který ve Velké síni začne rozdávat kanáři piškoty

Když pomineme přirozenou mezikolejní řevnivost, snaží se být Zmijozel se všemi ostatními kolejemi ve vzájemné shodě. Zmijozelští se i přes prázdniny aktivně zapojují v Agentuře Žlutá tlapa, kde pracují společně s ostatními studenty. (Vrozená přizpůsobivost a nadání pro týmovou práci dělají ze Zelených vyhledávané brigádníky, tato skutečnost je všeobecně známa, a proto není třeba se o tomto faktu dále rozepisovat.) Zelení vždy rádi a ochotně poradí každému, kdo se ocitne v nouzi, protože – co si budeme namlout – následné děkovné ovace lichotí jejich zelenému egu. Jsou zkrátka zelení.

A tak není divu, že partnerské koleje tento fakt občas – jak lidově říká – „nevydejchají“ a (samozřejmě zcela neoprávněně) své zelené kolegy považují za zelené zmetky, kteří jsou arogantní až hrůza. (náznorný příklad: viz rozhovor ve vs – kdo je tu arogantní nadutec?!)

K častým mýlkám dochází také vinou nesprávné interpretace zmijozelské duše. Pro Zmijozel je typická touha dokázat, co v nás je. To je základní kámen naší zelené identity, což nás rozhodně předurčuje k životní cestě vytyčené naší ctižádostivostí a našimi ambicemi. Ano, chceme vyhrát školní pohár. Toto prosté poznání je hluboko zakotveno v každém zmijozelském studentovi, a odtud plyne zdroj všech možných i nemožných neshod se studenty z jiných kolejí.

Vždy budeme Zmijozelští. O tom není pochyb. Ale málokdo si uvědomí, to co nás žene dopředu není touha po vítězství jako taková, i když tomu na první pohled vše nasvědčuje. Ve skutečnosti je pro nás daleko důležitější radost ze hry a čiré potěšení z toho, že se můžeme naplno věnovat tomu, v čem jsme doopravdy dobří.

To je specifický rys naší koleje, který nás odlišuje od ostatních. Ano, chceme každému ukázat, co v nás je
A tak tomu bylo i letošní léto.

Zmijozelská dílka

V zelených myslích, myšlenkami pestrých, na pergamenu zaznamenaných, my chceme být poznáni. Myšlenky, jenž nemají konce, září a hřejí jak na obloze Slunce. Ani tvorba barvami vyjádřená, nezdá se býti nepodařená. Jen čtete, žasněte, do našich zelených srdcí se ponořte. Toto sjednocuje koleje naší - duch fantazie ať Vás mile vystraší

Trocha poezie

Děšť – Luke James Halley

Kapky tiše dopadají,
Na vyprahlou zem,
Po cestě si povídají,
Mají malý sněm.

Šepot těchto malých kapek,
Slyšitelný do všech stran,
Venku šumí jejich nářek,
Jak padají bez zábran.

Před dopadem pomodlí se,
K jejich neznámému bohu,
Náraz na zem nelíbí se,
Co však dělat mohou.

Shlukují se do skupinek,
Vytvářejí kaluž,
Děti jsou odděleni od maminek,
Většinou i žena a muž.

Po pár krásných slunečných dnech,
Vrací se zpět do nebe,
Vypaří se po pár snech,
Naposled zamávají na Tebe..

Zloba a Nářek - Almar Mort

Noc je dlouhá, předlouhá!
Ach, jak smutné je býti stvůrou,
jak těžké žít v těle vlkodlačím,
jako vlk tajemný vyti na měsíc,
na úplněk bílý, kousek světla,
co k němu snažíme se dojit.
Člověkem býti, tíhu nenést,
to břímě těžké, to prokletí!
Smrt je lepší nežli život!
... noc utichá.

Děšť – Merrisa Newman

Prší, velký kapky padaj z nebe,
a v těch kapkách vidím přicházet tebe.
Kapky vody padaj něžně na mou tvář,
oči malý holky nechtěj přiznat, že jsi lhář.
Chci tvý oči líbat,
chci vzít tvou hlavu do dlaní.
Nebo se jen dřvat,
klidně i potají.
Prší, a ty se něžně usmíváš,
tak proč moje líčka nelíbáš?

Pod rouškou tmy... – Antiqua de Glare

Pod rouškou tmy jsou tady ti oděni,
co jako temné síly jsou stvořeni.
Ti, jež večer co večer po hradu prochází
a nehodné studenty v chodbách nachází.
Studente, tys porušil školní řád,
za to teď budeš do smrti pykat.
Tajemné síly velice kruté jsou,
tak dej pozor ať tě neodnesou.
Nejeden žáček již neznámo kam zmizel,
najít ho a zachránit však byla svízel.

Jestli mi nevěříš a stále se nebojíš,
poslechni příběh, ve kterém se přesvědčíš,
poslechni příběh co na hradě se stal,
co strach v našich vzpomínkách zanechal.

Byla jednou jedná krásná panna,
co chodila do koleje od havrana.
Její jméno Anette Madleyová znělo
jakýsi půvab v sobě mělo.
Jednoho úplňku, půlnoc odbíjela,
Anette nehodná z pokoje se vytratila.
Po dlouhé prohlídce ke dveřím dorazila,
zvědavost ji nedala a zámeček vypáčila.
Co se dělo pak to nikdo už netuší,
ví se jen, že zmizelo tam ještě pár dobrých duší.

Zeleným brkem psáno

Jeníček a Mařenka – Katherina Mahrová

Bylo nebylo.. BYLO! V lese stála jedla chaloupka, ve které bydlela hodně špatná rodina. Tatínek s motorovou pilou, Jeníček a Mařenka. Tatínek s motorovou pilou byl alkoholik a Jeníček s Mařenkou se stále hádali, ovšem okřikování zato nebyli, tatínek si toho (když byl na mol) vůbec nevšimal..

Jednoho dne si tatínek s motorovou pilou domů přivedl nějakou hezkou paní. Už od pohledu bylo vidět, že je to nafintěná "baba", která nemá ráda děti. A taky že NE! Jakmile uviděla Jeníčka a Mařenku, málem ji kleplo!! Hned druhý den ráno řekla Macecha tatínkovi s motorovou pilou, ať děti odvede do hlubokého lesa, nechá tam motorovou pilu a uteče jim! Jeníček to slyšel a protože nebyl zase tak blbej jak vypadal, tak si šel rychle nasbírat nějaké kamínky. V noci, když tatínek s motorovou pilou řekl dětem, že jdou všichni společně sbírat oranžové maliny, děti se zvedly a rychle vyběhly z domu. Jeníček věděl, že jdou do lesa, aby je tam tatínek s motorovou pilou nechal s jeho pilou. Když došli na nejhlubší místo v lese, tatínek s motorovou pilou položil pilu a rychle se rozeběhl směrem k domovu. Mařenka počítala hvězdičky, které jí lítaly okolo hlavy a Jeníček mezi tím šel zpátky domů podle kamínků, které cestou házel..

Mezitím se tatínek bez motorové pily vrátil zpátky domů. Byl velice smutný z toho, že u sebe nemá svou milovanou motorovou pilu! Macecha byla spokojená, že tam všechny nechal! Ovšem se velice spletla.. Za několik minut se totiž ve dveřích objevil Jeníček s motorovou pilou, kterou ihned předal tátovi. Tatínek už konečně s motorovou pilou byl šťastím bez sebe. Jeho radost mu však zkazila macecha, která mu přikázala, ať jde dnes večer znovu do lesa. Tentokrát měl Jeníček smůlu. Neposlouchal totiž za dveřmi a jelikož je poněkud nahlučlý, jejich rozhovor neslyšel a nenachystal si kamínky.

Tatínek s motorovou pilou čapl v noci Jeníčka a šel s ním hluboko do lesa, úplně na stejné místo jako včera. Když dorazili uviděli Mařenku, jak se točí do kolečka a počítá hvězdičky okolo sebe. Tatínek s motorovou pilou položil pilu na zem, pustil Jeníčka a utíkal směrem domů.. Jeníček a Mařenka zůstali sami hluboko v lese. Jeníček tedy chytl Mařenku za ruku a táhl ji ke světýlku, které šlo v té tmě vidět. Když k němu dorazili, uviděli, že je to chaloupka, která na sobě měla plno světýlek. Mařenka si připadala jako v ráji! Vylezla na chaloupku a začala počítat světýlka. Každou chvíli se ozvalo: "Jee světýlko".. Jeníčkovi se tato Světýlková chaloupka moc nezdála. Když v tu chvíli z chaloupky vylezla ježižaba a protože byl Jeníček otočený zády ke dveřím, tak ji neslyšel. Ježižaba chytl nahlučlého Jeníčka a zatáhla ho do chaloupky. Mařenky si ani nevšimla, protože ta počítala na střeše světýlka.

Ježižaba uvázala Jeníčka vlascem k tyči a Jeníček musel vařit. Nevýhoda pro ježižbu ovšem byla, že Jeníček byl nahlučlý a tak po něm neustále musela křičet. Jednoho dne, toho měla už plné zuby a tak se rozhodla, že Jeníčka strčí svým havranům na zahrádku, aby si ho dali k obědu. Ihned druhý den vyhodila Jeníčka ven na zahradu. Seběhli se okolo něj havrani a Jeníček čekal, co udělají. Už se začala sklánět, když v tom je jejich vedoucí (John Werewolf) zastavil, ať mu nic nedělají. Jeníček tedy zůstal na živu a Ježižaba z toho byla celá nešťastná. Rozhodla se tedy, že Jeníčka strčí do elektrické pece. Sekla mu, ať si sedne na lopatu, že ho strčí do pece, aby se trochu zahřál. Jeníček sice nevěděl, jak se na takovou lopatu sedá, ale nějak to udělal. Jakmile dosedl, tak ho Ježižaba strčila do pece a zavřela za ním. Ježižaba jenom slyšela, jak Jeníček bouchá na dvířka a chce se dostat ven. V tom najednou všude zhasla světla a Jeníček přestal bouchat na dvířka. Ježižaba si myslela, že vypadl na chvíli proud a tak všude rozestavěla svíčky. Zdálo se jí divné, že Jeníček už nebouchá na dvířka a tak otevřela pec. Jeníček celý živý a zdravý vyskočil z pece a vyběhl ven ze Světýlkové chaloupky. Otevřel dveře a chtěl jít dál, když ovšem viděl, jak se před ním houpou dráty elektrického napětí a nad nimi sedí Mařenka a počítá hvězdičky. Jeníček si přesně vypočítal kdy se má rozběhnout, aby ho dráty nezabili. Kupodivu proběhl celý zdravý. Když se potom podíval na Mařenku, jak už nepočítá světýlka, ale počítá hvězdičky, uvědomil si, proč vypadl proud. Jak Mařenka počítala světýlka, tak za jedno nechtěně trhla, vyrvala dráty a proud vypadl. Jeníček už neměl moc času na přemýšlení. Chytl Mařenku a utíkali spolu na zahradu. Tam je však zastavili havrani, kteří byli připoutáni k plotu. Jeníček s Mařenkou je odvázali a havrani je vzali na záda a odletěli.

Mezitím se Ježižaba chtěla dostat z chaloupky a také narazila na dráty elektrického napětí. Nevypočítala přesně kdy má projít a tak ji dráty zasáhl, ona dostala velký šok a ihned začala svou chaloupku zpravovat a uklízet. Od té doby s Ježižaby stala hodná babička..

Tak tedy zpátky Jeníčkovi a Mařence.. Nasedli na havrany a ti je odnesly stejnou cestou jakou prošli lesem zpátky domů. Jeníček si všiml na zemi ležet motorovou pilu a tak poprosil havrana (Marugerita Laux), aby na chvíli

přistál. Mařenka tu pilu vidět nemohla, protože nosila obrovské brýle a už i s nimi viděla špatně. Domů přiletěli asi za 5 minut... Jakmile tatínek bez motorové pily uviděl motorovou pilu, rozběhl se k ní a hned ji musel na chvíli zapnout. Poté se přivítal s nahluchlým Jeníčkem a slepou Mařenkou a dali si spolu večeři. Tatínek s motorovou pilou řekl dětem, že zlou macechu vyhodil a že si vždycky už vystačí jenom spolu všech 8. Tatínek, slepá Mařenka, nahluchlý Jeníček, motorová pila a 4 havrani...

Příběh z Bradavic/Hogwarts – Samarella von Ždíbec

Není to moc příběh, spíše historka =). Stalo se to - už ani nevím, myslím středa - =). Byl pozdní večer, ve Velké síni se živě hovořilo a já byla trochu nachlazená. Tak jsem si řekla, že si zajdu na ošetřovnu a tam se trošku zotavím. Šla jsem temnou studenou chodbou a těšila se na klid, který mě tam čeká. Avšak radovala jsem se předčasně. Jak jsem otevřela dveře na ošetřovnu, najednou mi projel celým tělem (především břichem) nepříjemný pocit. Pocítila jsem strach. Na zemi ležela Ell (z Havraspáru). Hrozně jsem se polekala, nevěděla jsem, ce se jí stalo a nikdo jiný než já a Ell na ošetřovně nebyl. Rychle jsem se k ní vrhla, klekla jsem si vedle ní a začala na ni pokřikovat ať se vzbudí. Propleskávala jsem ji a křičela: "Pomoc! Ell, probud se!! Je tu někdo? No tak mi někdo pomozte!!" Ale nikde nikdo. Byla jsem sama s Ell, která ležela na zemi a nehýbala se. Pokračovala jsem dál, dál jsem ji propleskávala, ale ne a ne se probudit. A najednou.....Ell se pomalu začala probouzet. Ufff, částečně jsem si ulevila, už je aspoň při vědomí. "Ell, co se stalo? Už jsi v pohodě?" Ptala jsem se jí. "přineseš mi vodu, prosím?" zeptala se mě a já neváhala a pomohla jsem jí vstát. "Pojď se posadit tady na postel" řekla jsem jí a doběhla pro vodu. "na, tady máš tu vodu, co se stalo?" zeptala se se jí znovu. Chtěla jsem, aby mluvila. A ona odpověděla: "Díky" napila se a pak řekla - už si to tak moc nepamatuji, co řekla, ale vím, že to bylo ve smyslu, že toho na ní bylo hrozně moc a pak už to nevydržela a omdlela. Seděla jsem vedle ní a pozoroval jsem ji. Chtěla jsem ji mít pod dozorem, aby zase neomdlela. Najednou tam přišel p.prof. Kring a zeptal se mě, co se tu stalo a tak jsem mu to celé převyprávěla. Pak p.prof. Kring řekl, že pro něco dojde a vyběhl ven. Mezitím jsem Ell povzbuzovala, že to bude dobrý, až se p.prof. vrátí. Ell jako by mne ani nevnímala. Tak jsme tam seděly asi pět minut a p.prof. nikde, tak jsem se začala trochu strachovat, ale zbytečně. P.prof. přiběhl za malou chvíli s nějakou bylinkou a řekl: "Tumáte, snězte to - uleví se vám!" a podal tu bylinku Ell. "Pane prof. Myslím, že by bylo nejlepší, kdyby tu dnes Ell přespala. Nechci aby se jí něco podobného stalo, když celý hrad spí!" Bohužel, a omlouvám se, ale nepamatuji si, co mi pan prof. Odpověděl, ale asi to bylo něco rozumného =). Koneckonců, můžete se ho zeptat, možná si to pamatuje o něco lépe než já =).

Ten den byl pro mne nezapomenutelný, i když mám někdy výpadky paměti =).

To byl můj skutečný příběh z Bradavic/Hogwarts a já doufám, že už se to Ell nikdy nestane a ani nikomu jinému =).

Ehe, no coment O=)

Dobro & zlo – Jenny Baudelaire

Dobro a zlo jsou dva pojmy, které označují abstraktní věc. Nemají tedy pevně stanovené hranice, jejich výklad je silně subjektivní. Dobro je něco, co se nám zdá správné a zlo špatné. Jenže co je správné pro jednoho, může druhý odsuzovat. V určitých chvílích si tedy někdo myslí, že koná dobro, ale ostatní to tak nevnímají. Hranice mezi dobrem a zlem je velice nejasná, jedna situace se z různých pohledů může jevit naprosto odlišně a její výklady z hlediska dobra a zla protichůdně.

Pro nás kouzelníky je největším představitelem zla Ten, jehož jméno nesmíme vyslovit. Jeho skutky jsou odporné a odsouzeníhodné, mnozí poznali z vlastní zkušenosti, jak dovede být bezcitný. Panuje tedy všeobecný názor, že On je zlo samo. Jenže to si myslíme jen my, kouzelníci na straně „dobra“ neboli jeho odpůrci. Když se na něj podíváme například z pohledu horských obrů, je úplně jiný. Obři vždy byli určitým způsobem na okraji společnosti. Sice nikdy nestáli o nějaké přátelství s kouzelníky, ale určitě jim nebylo příjemné, že je kouzelníci brali jako něco podřadného, jako zvířata, co se neřídí rozumem, ale pudy. (Jako zvíře ostatně mnohdy bereme i Toho, jehož jméno nesmíme vyslovit.) Obři celá léta nebyli v kontaktu s lidmi, naučili se je brát jako nepřátele, někteří dokonce jako potravu. Začaly se vést nesmyslné boje. Až přišel on a nabídl obrům spojení. Dal jim to, co nikdo jiný - bohatství i určité přátelství v boji proti společnému nepříteli. Z jejich pohledu je Ten, jehož jméno nesmíme vyslovit dobrý kouzelník. Já nechci nijak omlouvat jeho zločiny, které jsou vážně hrozné, ale musíme si uvědomit, že se chová zle jen z našeho pohledu. Že ani osobnost, která provedla snad nejvíc hříchů, nelze nazvat jednoznačně zlou.

Na všem zlém by se dal najít kousek dobra a naopak. Naše jednání se nedá kategorizovat stylem „Ten koná špatně“ nebo „To je dobrý člověk, mouše by neublížil...“. Všechny naše skutky totiž zapříčiní další události, které už mohou mít naprosto opačný charakter. Krásný příklad nalezneme v řecké mytologii: Prometheus stvořil z hlíny lidi. Proti Diově vůli jim dal oheň. Zeus se proto velmi rozhněval a potrestal nejen samotného Promethea, ale i celé lidstvo (poslal jim Pandořinu skříňku, ze které vylétly všechny nemoci, bolesti, bída apod). Dá se snad říct, že Prometheus konal pro lidi dobro, když kvůli němu museli (a už navždy budou muset) bojovat proti tolika smrtícím hrozbám? Lze ho naopak odsuzovat za to, že lidem, kterým dal život, dal i prostředky k životu? Jednal s dobrým úmyslem, chtěl lidem tak moc pomoci, že se kvůli nim vzepřel vůli nejvyššího boha. Ale ve výsledném efektu jim spíše přitížil - je nemožné označit jeho jednání za dobré či zlé.

Podobné situace, kdy se nedá určit, co je dobré a co zlé, se dějí v běžném životě každou chvíli. Například hádky, kdy není jasné, kdo byl vlastně v právu neboť kdo byl „ten dobrý“ a kdo „ten zlý“. Nedávno jsem byla svědkem nepříjemné výměny názorů, kdy kluk mé kamarádky žárlil, že se baví s jiným. Pochybnosti byly neoprávněné a nepodložené, hádku začal on, takže se může zdát, že on je ten, kdo se chová špatně, protože nevěří své dívce a slovně ji napadá. Ale on to dělal jen proto, že ji má rád, takže je trocha žárlivosti přirozená. Kamarádka ho navíc od začátku tak trochu provokovala, takže si vlastně za všechno mohla sama. Kdo tedy byl viníkem hádky? Dívka, která záměrně provokuje svého kluka tím, že se baví s jiným? Kluk, který tak snadno přejde ke slovnímu útoku? Oba mají svůj kousek viny, svůj podíl zla, které vykonali.

K tomu, aby se podobná situace už neopakovala, aby si každý byl vědom své viny, ale ani nesváděl vše na sebe, se musíme nad problémem zamyslet a podívat se na něj i z jiného pohledu, než je ten náš. Je těžké objektivně zhodnotit situaci, ve které jsme sami zapojeni. Musíme se o to alespoň pokusit a nespokojit se s prvotním dojmem, protože jediné tak si své chyby uvědomíme a pokusíme se jich příště vyvarovat. Chcete-li skutečně konat dobro, ne si jen namlouvat, že jste dobří, musíte si být vědomi i svých chyb a špatností, protože jinak je budete páchat dál a vaše okolí k nim nebude tak slepé, jako vy.

Příběh pravdivý, kterak jsem svého milého Ferdinanda potkal a do své rodiny přivedl.

Bylo to už velmi velmi dávno. Ještě za mých studentských let.

Často jsem se tehdy potuloval v rozsáhlých podzemních prostorách hradu. V té době ještě nebyly uzavřeny jako dnes... no, ne že by byly volně přístupné, ale bezpečnostní opatření nabyla na takové úrovni.

Tehdy jsem našel spousty zajímavých míst a věcí. Nikdy bych nevěřil, že Bradavický hrad skrývá tolik tajemství. Tajné chodby do různých místností, sklepení trestů a zatuhlou kobku... Mnoho z těch věcí mi pomohlo v kariéře, mnoho těch míst je dnes využito pro veřejné, ale i přísně tajné účely. Ferdinanda jsem našel při jednom ze svých útěků...

Našel jsem ho ve staré zavalené kuchyni. Na první pohled vypadal jako starý chleba se zelenou plísní. Že jde o baziliščí vejce jsem zjistil až o pár dní později v knihovně v sekci s omezeným přístupem. Tam jsem se také dočetl, co a jak dělat.

Sehnal jsem plnou nůši zmijí a dalších hadů. Ti měli baziliščí vejce podle návodu "vysedět". Položil jsem Ferdinanda na polštář a nasypal na něj hady.

Starat se o vejce se jim ale nijak zvlášť nechtělo-asi věděli, co je čeká...

Několik hodin jsem potom lovil zatoulané zmije a doufal, že mi žádná neuteče...

Utekla jenom jedna, která o dva dny poté kousla nebelvírského primuse...primus přežil, hada vyhodili do lesa.

Mno, ale to sem nepatří.

Nakonec jsem to s hady vyřešil obráceně: vysypal jsem hady do košíku a pak jsem tam vložil Ferdinanda.

Trávil jsem u něj poté dlouhé večery a později, když se mi podařilo se vylouvit na astrální chřípku i dny.

Za dvanáct dní poté se Ferdinand narodil. Byl malinký a strašně roztomilý.

Samozřejmě že byl Ferdinand už od vylíhnutí velmi chytrý, věděl, co se patří a všechny hady v košíku hned spořádal.

Přesně tak, jak to bylo napsáno v grimoáru: "Bazilišek, obluda litá, hned po vylíhnutí všechnu tu havěť plazící sežere a jejich jed do sebe pozře. Proto je bazilišková slína tak i celý podlý plaz ukrutně smrtelně jedovatý."

Knihu psal evidentně nějaký zaujatec, ale informace měl správné.

Dlužno říci, že Ferdinand tolik jedovatých plazů nenesl a vypadalo to s ním na začátku bledě, Bohužel, nepodařilo se mi tenkrát sehnat více, než jenom několik zmijí.

Pro baziliška je ale potřeba spousta hadů, a ne jenom jednoho druhu. Chtěl jsem koupit mambu černou, kobru královskou, chřestýše... ale nepodařilo se mi to.

Proto jsem nelenil a pořídil jsem si klíč do laboratoří a tam jsem po večerech vařil různé jedy. Těmi jsem ho potom po lžičkách dokrmoval.

Byly to krásné časy, Ferdinand rostl a sílil, zatímco já jsem chřadl a byl z těch jedových výparů čím dál tím malátnější a zelenější.

To se mi právě náramně hodilo, když jsem chodil na ošetrovnu pro další omluvenku.

Další nezapomenutelný a skvělý zážitek byl, když Ferdinand poprvé otevřel oči.

Doslal jsem kompletní paralýzu a celý den jsem ležel v podzemí. Nevěřili by jste, jak zajímavý může být strop.

Ferdinand zatím cupital okolo a oblizoval mne.

Lovil myši a pavouky... a hrozně roztomile se šklebil a posmíval.

Od té doby si postupně zvykám na Ferdinandův pohled. Ferdinandův pohled ovšem také sílí...

Byly doby, kdy jsem beznadějně prohrával, párkrát mi dokonce zkameněly prsty a konečky vlasů, ale dnes, dnes už vydržím Ferdinandův pohled jenom s mírnou ztuhlostí.

Ferdinand se také naučil svůj pohled ovládat, takže si spolu velmi dobře rozumíme.

Přesně od toho dne, kdy Ferdinand poprvé otevřel oči začalo naše opravdové přátelství.

Místo toho, aby utekl a schoval se v křatařombách hradu zůstal u mne a počkal, až se proberu.

Od té doby jsem trávil ve sklepeních snad všechn svůj volný čas.

Ferdinand se stal mým nejlepším přítelem.

Občas, dokud byl ještě malý, jsem ho nosil do kolejni místnosti a ukazoval mu, jak to vypadá v nadzemních částech hradu, Ferdinandovi se tam ale většinou nelíbilo.

Nejvíce protestoval, když jsme spolu zašli na výzvědy do Nebelvírské zasedačky.

Kroutil se a syčel, až nás skoro prozradil, museli jsme tenkrát hodně rychle vyklízet pozice.

Místo, kde se mu naopak hodně líbilo byla učebna lektvarů. Nechat jsem ho tam ale nemohl, protože ihned rozbil snad všechny zkumavky a baňky na stole a hned začal vylizovat co vyteklo. Hned jsem ho musel vzít a utíkat, protože jsem nechtěl mít polízanice v ředitelně.

...týden potom jsem Ferdinanda neviděl. Schovával se...

Ale stejně vím proč, na hřbetě mu narostly růžový peříčka.

Zažili jsme s Ferdinandem ještě spousty zajímavých věcí, třeba, když jsme zjišťovali, kam vedou ty staré schody, které jsou od té doby z dobrého důvodu zazděné.

Ale většinou jde o věci, o kterých raději nebudu vůbec mluvit a budu doufat, že se na ně nikdy nepříjde.

**Pro účely Zelené bradavické ročenky,
Nekro The Gravedigger, vlastní rukou.**

Zelení Picasové

Jaro – Samarela von Ždíbec

Poděkování:

Jelikož nejsem jen ročenka ledajaká, ale ročenka zelená... a zatraceně vytuněná, ráda bych závěrem vyjádřila své díky.

Děkuji hlavičce, ve které se zrodil nápad uspořádat tuto kolejni soutěž, čímž přinutila mnoho jiných chytrých hlav, aby stvořily dílo tak velkolepé, jakým jsem já.

Mé díky také patří každému, kdo se menším, nebo větším dílem účastnil mého stvoření.

Ano, mohla bych sice jmenovat spoustu mých tvůrců, mám však strach, že při všem tom vzpomínání na rok minulý, bych některého z nich vypustila, což by nás oba jistě mrzelo.

Na úplný závěr bych ráda koleji Zmijozelské popřála mnoho úspěchů v dalších letech.

!!! VIVAT SLYTHERIN !!!